

Петровичъ, професора, си доде онзи денъ изъ Прага и ми приказва за Васъ. Азъ оставамъ тука и тъзи година, за да можъ по добрѣ да се научж нѣмски и нѣщо Латински. Имамъ добра честь при Патриарха, който бѣше на моя екзаменъ, самъ си испитва строго, а се благодари за успѣха. Сега имамъ 20 часа на недѣлята. Прѣподавамъ отъ III-й разрядъ до VIII-й. Виждашъ че имамъ работа съ грамматиката, класи-керитѣ и поезията! Не знамъ Димитраки Павловичъ за гдѣ заминѣ по наука.

Като желаѣтъ отъ сега да си писваме често и като ще чакамъ за вашия отговоръ, оставамъ Вашъ искрененъ приятель: Савва Ил. Доброплодний. 1854 г. 15/27. 9

Приятелю Г-нъ Йоанне Стояновичъ изъ Свищовъ.

Сега ви приехъ писмото и тутакси ви отговарямъ. Първо Ви изявявамъ сърдечната си радостъ, която осѣтихъ, като Ви прочетохъ писмото и разумѣхъ, че имамъ толкозъ близо единъ съотечественикъ и старъ приятель, а отъ друга страна ми е криво, като не можъ да додж, защото днесъ имами професорски соборъ, и нѣкои нуждни нѣща да нарѣждамъ въ гимназията, нѣ въ четвъртъкъ нѣмамъ работа и за това мутлакъ да ма чакате въ $2\frac{1}{2}$ часа подиръ обѣдъ въ гостилиницата *Кодъ Зеленогъ вѣнци* въ кафенето или, ако додж прѣди обѣдъ, азъ ще Ви търсѣ въ типографията, за да се видимъ и подиръ толкозъ врѣме да си изпоприкажемъ нашенските.

А колкото за Видинъ азъ вече приехъ писмо отъ Г-нъ Хаджи Томакя Хаджи Цановъ и му проводихъ отговоръ, а Вамъ благодарѣ, що сте били тѣй добри да ме прѣпорожчате. За то, като додж въ четвъртъкъ, ще се разговоримъ пространно; нѣ за сега нека стои тайно, за да не чуякъ тукашнитѣ, че имъ стане много мѣчно.

За сега толкози Ви пишѫ, приятелю, а друго то оставамъ да прикажемъ устно. Поздравлявамъ Ви прочее братески и оставамъ Вашъ Савва Ил. Доброплодний

Карловци 20/9-54 професоръ гръцкаго єзыка